

Szód, 1918. április 9. – Budapest, 1980

Vasmunkás szülők gyermeke. Hat elemiit végzett, majd asztalos szakmát tanult. 1935-től 1944-ig különböző fővárosi és újpesti üzemben dolgozott. 1935-ben belépett az MSZDP ifjúsági csoportjába, Rákosszentmihályon körzeti pártszervező volt, 1944-ben propagandaanyagot terjesztett. 1940-ben belépett a szakszervezetbe. 1944. decembertől a Phöbus Villamos Művek alkalmazottja, 1945-ben üzemi MKP titkár, később ÜB elnök, 1946-tól a vállalat központi ÜB elnöke. 1948. március 26-án kinevezték vállalatvezetőnek, majd 1948. december 5-től az Elektromos Művek vezérigazgató-helyettese. 1949. augusztus 25-én a Neghézipari Minisztériumban a villamos ipar iparigazgatója lett. 1950. július 25-én az ÁVH letartóztatta, hamis vádak alapján internálták. 1953. augusztus 22-én szabadult, 1954. áprilisban visszaállították párttagságát. 1955. május 1-ig a Gheorghe Dej Hajógyárban asztalos, akkor kinevezték a Sportszerárúgyár élére. 1956. november 3-án tagja lett az MSZMP újpesti szervezetének, megválasztották az IB elnökének, majd 1957-ig az MSZMP IV. kerületi titkára volt, társadalmi funkcióban a Munkásóság budapesti parancsnoka. 1958-tól a tanácsi apparátusban dolgozott, 1966-ban a XVIII. kerületi tanács elnökének választották, 1978. júniusban nyugállományba vonult.